

WSKAZÓWKI DLA OSÓB PRACUJĄCYCH Z DZIEĆMI SŁABOWIDZĄCYMI

- Myśl o słabowidzących uczniach, dzieciach, jak o osobach widzących. Pomóż im myśleć i zachowywać się tak, jak osoby widzące.
- Używaj słowa „widzieć” równie często, jak w stosunku do tych, którzy mają mniej ograniczoną zdolność widzenia.
- Pamiętaj o tym, że zmysł wzroku najlepiej funkcjonuje w powiązaniu z innymi zmysłami, układem motorycznym, rozwojem emocjonalnym i społecznym. W miarę jak poprawia się funkcjonowanie wzrokowe można spodziewać się postępów w innych dziedzinach.
- Pytaj słabowidzącego : „Co widzisz”? Odpowiedzi pozwolą Ci sprawdzić trafność jego doznań wzrokowych.
- Pamiętaj o tym, że słabowidzący mogą szybciej się męczyć, ponieważ potrzebują więcej energii na postrzeganie, patrzenie i interpretację bardzo skąpych informacji wzrokowych.
- Nie spodziewaj się szybkich efektów stymulacji wzrokowej. Aczkolwiek im więcej słabowidzący patrzy tym szybciej rozwija się jego umiejętność korzystania ze wzroku.
- Rozwieszaj wokół dziecka jaskrawe obrazki, twarze, przedmioty. Najlepiej widoczne są różnokolorowe lub czarne i białe.
- Pracuj z dzieckiem w oparciu o różnorodne kształty, barwy, wzory, struktury materiału.
- Pomóż mu sięgać po przedmioty, zachęcaj do śledzenia ich wzrokiem.
- Zachęcaj do poruszania się w kierunku pożądanego obiektu.
- Pozostaw dziecku więcej swobody w poruszaniu się, równoczesnym patrzeniu i dotykaniu.
- Nie ograniczaj ruchu dziecka. Zachęcaj do różnych form eksploracji w terenie otwartym: na podwórku, w parku, na boisku. Słabe widzenie nie powinno ograniczać aktywności ruchowej. Nadmierna opiekuńczość powoduje jego niesamodzielność.
- Zwracaj uwagę dziecku na rzeczy ciekawe.
- Zachęcaj dziecko do kontaktu wzrokowego.
- Patrzenie potrzebne jest dziecku po to, by zapełnić jego umysł wyobrażeniami wzrokowymi.
- Niech patrzenie i odkrywanie będzie dla dzieci wesołą zabawą, niech się cieszą tym, że widzą.

Opracowała: Aneta Cuper

pedagog

PP-P w Końskich